

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za šest let. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za štjake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiriatopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se svoje frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročila, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Carigrad 23. februarja. Rusi so pripravljeni menj trde uvete miru staviti, ako Turčija sklene z Rusijo zvezo za defenzivo in ofenzivo.

Karavana Čerkesov, ki je šla skozi rusko linijo pri Čataldži, nij hotela orožja odložiti. Po boji z njo so jej Rusi orožje vzeli. Rusi nijso prestopili nevtralne zone.

Atene 22. februarja. Precej velika turška vojna moč z artilerijo je grške vstaše pri Platatosu po ostrem boji otepla.

Dunaj 22. februarja. Pripoveduje se, da je ruski car avstrijskemu cesarju pisal, da ne bode ničesa podjel, kar bi interesom avstrijskim na Savi ali na Dunavu škodilo.

Peterburg 21. februarja. Rusija ne terja, da bi vsi Mohemedani zapustili Bolgarijo, temuč le turški uradniki, vojaki, bašibozuki in Čerkesi, ki so prava šiba za kristijane in Mohemedane.

Naš prijatelj Nemec.

Kdor zgodovino Slovanov, zlasti nas Slovencev pozna, ta se bode lahko hudobno nasmehljal, ko bode čital ta naslov. Boji polabskih Slovanov, boji kralja Sama, Ljudevita posavskega, moravskega Rastislava in Svetopolka, Husova doba, in čas noter do današnjih političnih in narodnih naših bojev nam jasno slikajo, kako je nam prijatelj Nemec.

Ali, kljubu vsej zgodovini — vendar je res, da dan denes je slovanskej Rusiji in izpod turškega jarma osvobojenim Jugoslovanom največja zaslomba v neslovansej Evropi baš pruska Nemčija. Stoprav te dni je po cellem svetu šel govor mogočnega nemškega kancelarja Bismarka, ki pravi, da Nemčija

ostane na strani Rusije. Ta izjava je tem važnejša, ker je prišla ob istem času, ko so nekateri Nemci sami silili na protirusko akcijo, zlasti pa so Magjari vpili po nemškejšitvi.

Iz srca ta politika pač ne prihaja. Niti ne iz prav navadne hvaležnosti, dasiravno bi pruska Nemčija imela vzroka dovolj Rusiji biti hvaležna za vse. Kajti, ko je bila Nemčija leta 1870 vse do zadnjega vojaka na Francosko vrgla, trebalo je le nekaj čez 100.000 mož iz uže pripravljene Avstrije ali pa Italije Nemcem v hrbet, in izgubljeni bi bili, kljubu Sedanu. Kdo ne ve, da smo pri nas uže mobilizirali? Ali Rusija je Nemčiji hrbet krila, za to smo ostali doma. „Ni kd ar Nemčija vašemu veličanstvu ne bode pozabila, koliko se ima vam zahvaliti“ je telegrafiral stari Vilhelm iz francoske zemlje ruskemu carju Aleksandru. Če je hvaležnost, ali dana beseda v tej politiki tudi odločilna, pač se ima le pruskemu dvoru, ali morda le cesarju Vilhelmu osobno na dobro pripisati.

Nemški politik Bismark in nemški narod ravna, ko Rusijo podpira, ali prav za prav, ko se jej ne ustavlja v njenem pravičnem delu, bolj iz preračunjenja in potrebe ali sile, nego iz poštenja pri ljubezni do pravičnosti. Nemčija je namreč v sredi Evrope, pa okolo in okolo brez prijateljev, zlasti Francoska skrbno čaka prilike maščevati se nad Nemci. Če ne bi hotela Nemčija z Rusijo iti, pripravljena je za to precej Francoska in sicer le proti Nemčiji, ki bi prišla tako mej dva silna ognja. Poleg tega odločujočega premisleka imajo Bismark in njegovi nemški učenci gotovo še druge račune za bodočnost, kateri pa dozdej nijso še vidni.

Kaki prijatelji so v srcu Nemci Slo-

vanom, to je pokazal v istej seji berlinskega državnega zbora poslanec Windhorst, vodja precej velike katoliške stranke ali takozvanega centra v berlinskem zboru. On je grajal Bismarka in Nemčijo zato, ker nij Rusom vojne zabranila, ali ker nij vsaj po Plevni zavpila Rusiji orožni klic: „stoj!“ Ta vredni nemški katoliški vodja je dalje od beseda do besede svoje sovraštvo do Slovanov tako-le izrazil: „Po mojej misligre za veliko vprašanje, ki je važno za vso bodočnost, ali bode germanski (t. j. nemški) ali pa slovanski element svet vladal, in ali nij postopanje Rusije, ki je nastalo iz panslavističnih vplivov, uže predobilo slovanskemu elementu prednost, katero bodo germanski narodje komaj prehiteli.“

Bismark je Windhorstu, ki je še mnogo besedičil, odgovarjal na vse, in jako pikro, samo tega stavka, ki najbolj sumnjiči Rusijo in Slovanstvo in ščuje na našo narodnost slovansko — na to nij Bismark nič odgovoril. To vzbuja v vsacem Slovanu misli, kako stojimo.

Katoliške nemške stranke vodja Windhorst se je (kakor tudi neki liberalni nemški poslanci) v svojem govoru zanimal posebno za „interese Avstrije“ in jih priporočal Bismarku in Nemčiji v varstvo pred Rusijo. Ali „katoličan“ Windhorst je bil tako ljubeznjiv, da je nam precej povedal, kaj so njemu in njegovim katoliškim Nemcem interesi Avstrije: **ponemčenje**, družega nič. On je dejal, naj se varujejo germanski ali „nemški interesi, kateri so izrečeni v avstrijskem interesu“ (die germanischen Interessen, die in dem Interesse Oesterreichs ihren Ausdruck finden.) To je

Listek.

Bolgarija in Bolgari.

(Spisal Franjo Potočnik.)

(Konec.)

V zelenih gajih Atosa je Pajzij 1761 l. malo slavno zgodovino bolgarskega naroda, carjev in svetnikov spisal, in s to knjižico pritenjata se novobolgarska literatura in novobolgarsko narodno gibanje. Vsaka stran te knjižice je polna navdušenja za domači jezik in za narod bolgarski. Z ognjenimi besedami kliče Pajzij svojim narodnjakom slavne in lepe nekdanje čase v spomin; v svojej knjigi on ostro biča Grke in še ostrejše renegate, kateri, čeravno grškega jezika nezmožni, so vendar le sramovali se biti Bolgari — Slovani. Te priproste, globoko v srci mišljene besede so bile močna kal sedanjega sada; kmalu so

se mu nasledniki množili. V prvej vrsti je tu imenovati Vračanski škof Sofronij, kateri je še le 1817 l. v Petrogradu umrl; pozneje so prišli: Stojanovič, Pešakov, Sapunov in dr. posebno znamenita sta Jurij Ivanovič Venelin in Dimitar Miladinov.

Najpopularnejši in duhovitejši bolgarski pisatelj sedanjega časa je: Petko Slavejkov iz Trevne, rojen 1825 l., njegove poezije pojejo povsod, kjer Bolgari bivajo; njegove satire na fanarijote so občno znane; tudi njegovi znanstveni spisi, obsegajoči: filologijo, zgodovino in geografijo, so velike vrednosti. Drugi Bolgarom priljubljeni poeti so: sedanji ruski konzul Nejdenov, Gerov in moskovski profesor Ksenofon Žinzihov. Narodne pesni so zapisali: Vasilij Čolakov, Stefan Verko- vič in D. Miladinov. Najznamenitejši novelist je Ljuben Karavelov; a najslavnejši romanopisec Vasilij Drumov. Prvo originalno dramo: „Mihal“ je pisal Sava Dobropolin; drugi pisatelji na dra-

matičnem polji so: Popov Vojnikov, Teodosi Ilmohov, Bleskov, Fingov, Šiškov in dr. Najboljši sedanji stilist je Nikola Mihajlovski, kateri je prevel Fenelona, Bulwera, Skribeja in dr.

Najiminitnejši bolgarski učenjak sedanjega časa se imenuje Martin Drinov. Rojen je leta 1838 v Panagjurštih, pozneje je študiral v Moskvi in je sedaj profesor slavistike na Harkovskej univerzi; njegova zgodovina Bolgarije od starodavnosti do sedanje dobe, njegov obširni spis o kolonizaciji balkanskega poluotoka, in drugi njegovi filologični in zgodovinski spisi so velike vrednosti.

Leta 1875 so imeli Bolgari preko 800 novobolgarskih knjig; sploh jih izhaja vsako leto okolo 50; zbranih časnikov so imeli do tistega časa 51. Sedaj jih izhaja na leto po 14, in sicer izhajajo v Carigradu 4 veliki časniki: Najdenovljev „Napredak“, Henlijev „Istočno vreme“, Balbanov „Vek“ in „Den“; beletristični mesečni časnik „Čitalište“, teologični

dovolj jasno, zakaj se hoté ti nemški pobožnjaki za naše interese pipati. Za germanizacijo jim je, in samo za to.

Ali mi avstrijski Slovanje take „prijetelje“ odbijamo. Nij res, da so nemški interesi tudi avstrijski! Mi smo Avstrijci, Nemci pa nikdar ne marajo biti in ne bomo! Polovica prebivalstva naše monarhije je slovanska in naš interes more le avstrijsko-slova nsk biti, pa nobeden drugi, naj ga nam pridiguje človek te ali one vere in molitve.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. februarja.

Gospodska zbornica je 21. febr. sešla se bila in brez debate sprejela nagodbeno postavo o colnej in trgovinske zvezi z Ogersko. Ni ene besede niso govorili naši lordi, kar glasovali so. „Pr.“ pravi, da iz patriotizma, zarad vnanjega položaja...

Vnanje države.

Mej **Angleško** in Rusijo je baje zadnje dni zopet bolj napeto in sovražno stanje. Rusi namravajo baje vendar Carigrad zasesti, ker Angleži floto v Bosporu pomnožujejo. Iz tega lahko do vojne pride. Borza je nemirna.

Ruske novine se izrekajo pohvalno o Bismarkovem govoru. — Sovraštvo proti Angležem pak raste in se kaže v vseh člankih.

O volitvi novega **papeža** poroča rimska „Voce della Verità“, da 19. t. m. v jutro nij bilo mnogo glasov za Peccija. Zvečer pa je število glasov zanj naenkrat poskočilo na 35. Zjutraj 20. febr. je dobil Pecci 44 glasov in je tako voljen. — Od vseh delov sveta prihajajo telegrami, ki novemu papežu čestitajo. — Papež je 21. t. m. sprejemal rimsko aristokracijo in diplomate. — V nedeljo pojde baje javno v sv. Petra cerkev. Drugi viri pravijo, da bode v sikstinskeji kapeli v nedeljo kronan. — Iz Rima se „Pol. Corr.“ poroča, da je italijanska vlada z izidom volitve zadovoljna. V Rimu hoté vedeti, da nij nobeden tujih (neitalijanskih) kardinalov nobenega glasú imel, tudi nij nobena vlast imela prilike vložiti „veto“. Italija pa je dokazala, da se more v njej volitev svobodno vršiti.

Dopisi.

Iz Istre 20. februarja. [Izv. dop.] (Narodnim trgovcem in tudi drugim rodoljubom.) Stalno je, da rodoljub je moralno primoran po svojih silah delati v prospah narodne stvari, bodi si v katereji koli stroki; rečem, po svojih silah, ker strokovnjak nij vsak. Stalno je tudi, da mora biti rodo-

ljubu prva skrb, narodnemu jeziku v dostojno mu veljavo pripomoči, ker iz tega sledi vse drugo, to mora vsacemu itak uže jasno biti. A pri tem rodoljubnem delu ne sme se prezirati nijedna okolnost, ako bi se tudi malenkostna dozdevala. Vsaj iz majhenega vzraste veliko. — Našim literatom je nalog, narodni jezik vzgajati, ga lepšati, ga čistiti tuje ljuške. A mi, mej narodom živeči, večidel nestrokovnjaki moramo se od njih učiti ter dobro i v narodni govor vpeljavati. Narobe pak tudi ne smemo dopuščati, da bi se v narodnem govoru ukoreninjevale nove tuje ali napačne oblike.

Z upeljavo nove mere in nove uteži zasedala se je i grda spaka v narodni govor. Je-li povsod, to mi nij znano. A tod in po bližnjem Notranjskem se je tako rekoč uživala. — Zarad mejnarodne vzajemnosti uporabljamo i Slovenci tuja imena mer in uteži. Tudi smo sprejeli mesto dolgega „kilograma“ skrajšano besedo „kilo“. Vendar mej narodom čujemo izključivo govoriti: „kila“ („čila“ da, celo: „kilovec“, „čilovec!“) Zakaj? Je-li kak poseben razlog za to? Meni nij znan. V narodni govor se je ta spaka vplela in nijednemu se ne zdi vredno, jo zavirati.

Najbolje se mi zdi, akoravno se morebiti sè slovensko slovnico ne vjema — ako govorimo redno le „kilo“, in te besede ne spreminjamo. Pol kilo, en kilo, dva kilo, tri kilo itd. A nikakor ne: pol kile, ena kila, dve kili, tri kile itd. — „Meter“ lahko spreminjamo: dva metra, tri metre itd. Tudi „liter“: dva litra, tri litri. Vendar ne: litra, dve litre. To obliko: „zove još litru vina,“ mesto liter vina čital sem celo v hrvatskem časniku. Zakaj ne bi vsaj slovanski časniki jednako pisali?

Rodoljubi morali bi paziti, da napačne oblike, posebno grda „kila“ ne obvelja v narodnem govoru. Osobito trgovci v tem obziru lahko največ storijo, ako narod podučujejo, a tudi sami tako govorijo. Kajti tudi trgovcev je, koji nič ne čitajo, se tedaj za take „neumnosti“ ne brigajo, a imajo „kilo“ vedno na jeziku.

Pri tej priliki še nekoliko o rabi nove mere in uteži. Upeljavo te novosti smemo kot stopinjo v napredku zaznamovati. Olehčan promet, lažji račun, mejnarodna jednakost — te in druge prednosti ima mimo starine. A našemu konservativnemu kmetu ta novost nij po volji, kar je razumljivo. Vsaj še mnogim

takozvanim omikancem nij šlo s prva gladko. Nijso imeli še prave podloge. Še zdaj, v tretjem letu po upeljavi, čujemo na pr.: od A do B je 5 milj — ta voz tehta kacih 20 centov itd. Za podlogo kake cenitve se rabi tedaj edino le starina, ker je jednota vsakemu jako dobro znana in je marsikateri tudi zmožen, jo skoro natanko na oči določiti. Kadar se bode o novej jednoti tako reči moglo, onda bode stoprav nova mera in utež v pravem pomenu besede — upeljana, ker bode razumljena, ker bode imela podlogo. — Kakor vse drugo, kar je dobrega, koristnega, naprednega, naj bi i to novost rodoljubi pospeševali. In kdo drugi more tu zopet vspešneje raditi nego trgovcev?

Žalibog, da večina naših trgovcev ravno nasprotno dela, da zamotava miesto razvijati. Vsaj manufakturisti v Ljubljani menda večinom le na vatel (v Trstu na brač) prodajajo. Na deželi se ve nij bolje. Vprašaj v kakeji prodajalnici — da navedem kar priprost primer — po čim je moka, in odgovorilo se ti bode, da po 12 kr. Tu se razumeva „novi funt“ (pol kilo), kateremu se tudi uže kar „funt“ pravi. Kar pa je še mnogo slabše, prodaje se na stari funt (56 deka). Za boga! Kaj ne bi bilo mnogo lepše in lažje, ako bi se reklo: kilo moke velja 24 kr. in bi se tacemu, kateri še ne pozna nove uteži, reklo: to je nekoliko manj nego 2 funta; ali pa sedanji četrt je malo manjši nego 1/2 funta itd. — Zakaj zamotavati? Zakaj zmešnjavo delati, množiti?!

Marsikateri bode navajal mnoge „tehtne“ a piškave razloge, zakaj tako dela. Pomisliti je treba, da smo uže v tretjem letu te novosti, da je imel tedaj vsak priliko, seznaniti se z novo mero in utežjo. Razni „obziri“ nijso nikakor opravičeni. Tudi naj se ne boji trgovec, ako je pravi trgovec, da ne bode toliko prodal, ako ne daje „po starem“. Evo tu dokaza, koji vse pomislake zavrne.

Znan nam je trgovec, koji neutrudljivo podučuje ljudstvo v vseh zadevah. Tako tudi glede nove mere in uteži. V svojej prodajalnici uvel je koj iz početka strogo samo novost. A on občuje največ z ljudmi, koji se navadno smatrajo za najbolj neomikane. Tudi je uže dosegel to, da večina domačinov govori „kilo“ in ne „kila“, da-si se sosednji trgovci za to ne zmenijo in mnogo mnogo pokvarijo, zavirajo. In vendar ima ta trgovec

„Vuskresnik“. V Bukareštu se tiskajo politične „Znanie“, beletristične „Znanie“, kmetijski „Stupan“ in pedagoški „Učelište“. V Brajli „Perjodičesko Spisanie“, v Ruščuku „Dunav“, v Drenopolji „Odrin“, v Solunu „Solun“.

Končno vam naj še navedem epizodo, katera bolj kakor vse do zdaj rečeno kaže, da so Grki, razven Magjarov, najhujši, da, večji sovražniki Slovanstva, kakor isti Turki; jasno je od tod tudi, kaj bi imeli poluotoški Slovani pričakovati, če bi pred kratkim pričeti upor Grkov proti Turkom tudi samo najmanjši vspeh imel.

Jeden najognjevitjih borilcev za bolgarske interese je bil uže omenjeni Dimiter Miladinov iz Struge pri Ohridi. 1858. leta je bil učitelj v Solunu, kjer nij odjenjal prej, dokler se nij v ondotnej cerkvi liturgija odpravila in bolgarska uvedla. Neutrudljivo in brez strahu je narod podpihoval proti ondotnemu nevrednemu grškemu škofu Meletiosu,

in sicer tako dolgo, da so bili fanarijoti leta 1859 sami prisiljeni tega škofa iz Soluna odpraviti. Ali 36 letni Meletios je bil jeden najhujših fanarijotov. A Miladinov s tem svojim činom nij slabega stanja izboljšal, nego celo pohujšal. Malovrednega grškega škofa Meletiosa so poslali za metropolita v Ohrido, kjer je še hujše kakor prej v Solunu razsajal. A naposled se je grškemu škofu Meletiosu nudila dobra prilika, da se strašno osveti svojemu nasprotniku. Necega dne je Dimiter Miladinov mirno mej svojo rodbino sedel, kar pridejo biriči, kateri ga uklenejo in v Carigrad odženo; — tožil ga je bil metropolit Meletios vele izdaje.

Njegov mlajši brat, Konstantin, kateri je baš na moskovskeji univerzi svoje študije okončal, je izvedel to nesrečo svojega brata v Zagrebu, kjer je ravno uredoval narodne pesni, katere sta on sam in brat nabrala bila ter jih je tam pripravljaj za tisek. Založbo te knjige je prevzel znani mecén in podpornik umetelnosti,

vladika djakovski preč. g. J. J. Strossmajer. S podporo Strossmajerjevo hiti Konstantin v Carigrad. Svarili so ga sicer, naj ne gre obiskat brata v uječo; ali skrb in bratska ljubezen sta mu bila večja od strahu. Prišel je v uječo, podkupivši grške ujetničarje, videl je tudi morebiti brata. — a ni on ni brat nijsta videla nikdar več belega dne. Sicer je skrbni vladika Strossmaier osobno na Dunaj hitel in tam s prošnjo dosegel da se je naša vlada v zvezi z rusko obrnila do turške vlade ter osorno terjala osvobojenja nesrečnih bratov. Turška vlada je na to takoj dala povelje, da brata Miladinova izpuste iz uječe.

To se je zgodilo — ali brata nijsta prišla iz uječe sama, nego so ja prinesli in v morje vrgli — kajti bila sta mrtva; fanarijoti so jima bili zavdali. Ta epizoda je zgodovinska in resnična in nas Slovane resno svari: „ne upajte Grkom“, kajti uže stari pregovor pravi o njih: „Graeca fides nulla fides“.

sedaj, kakor prej, svoje kupovalce, tedaj brez vse škode radi na prospeh narodne omike in napredka.

Rodoljubi, delajte vsi tako!

Domače stvari.

— (Seja ljubljanskega mestnega odbora 22. febr.) Župan je poročal, da je prodaja Novakove hiše poleg kazine gotova, da se bode hiša 1. maja kranjske hranilnici izročila in bode ljubljanska občina na tist dan pogojeno plačo potegnila. G. Kaltenegger poroča, da odbornik g. Malič polaga svoj mandat kot mestni odbornik. G. Malič navaja kot vzrok svojo starost in bolehavost, ter želi naj kaka mlajša moč nastopi. Poročevalec naglašja, da je Malič dolgoleten ud tega zbora, odkar ima mesto svoj občinski statut, da je ud kmetijske družbe, da je ud hranilnice in sicer, da je delal, zato predlaga, naj se za častnega meščana ljubljanskega mesta izvoli, kar se sprejme, ker predlog tudi dr. Ahačič podpira. Malič je torej častni meščan. Župan naznanja dalje pismo knezoškofovo, v katerem naznanja, da bode v nedeljo 24. febr. slovesna maša vsled novovolitve papeža Leona XIII. — Poročevalec Kaltenegger poroča, da letos izstopijo pred volitvami po statutu sledeči gospodje mestni občinski svetovalci iz občinskega odbora; v I. razredu gg. dr. Stöckl in dr. Pfefferer; v II. razredu gg. Pirker, dr. Supan in Ziegler; v III. razredu gg. dr. Karel Bleiweis, Doberlet, Goršič, Petričič, Potočnik. — Za te bode torej letos nova volitev.

Potem se brez debate sprejme več predlogov manjše važnosti, na pr. nastavljenje dveh nižjih magistratnih služabnikov. Po poročilu g. Zieglerja se potrdi, da se za olupanje vodnjaka na nemškem trgu potrebno učini. Župan pri tem še opomni, da je bilo za ta namen skleneno, pri bližnjih sosedih onega trga nabirati prostovoljne doneske in mestna blagajna pomore še le potem, če se po tej zbirki dovolj pomoči ne dobode. — Gosp. Leskovic kot poročevalec finančne sekcije predlaga, da naj se 27 oralov njiv pod Tivolijem izroči za tri leta g. Činklu proti odškodnini 400 gld., da g. Činkl izpremeni mestne njive v travnike. Dr. Ahačič omenja, da bode g. Činkl, kateremu letos dozdanji štant teh njiv izteka, tudi letošnjo košnjo imel. Zato je 400 gld. preveč za to delo danih od mesta. Sicer pa A. meni, da bode res lepše tudi za izprehajalce pod Tivolijem, če bodo pod Tivolijem travniki ob potih, ne pa njive. Dr. Schrey meni, da Činkl ne bode hotel odnehati, če se mu ne privoli 400 gld. za izpremembo teh njiv v travnike, potlej pa bi njive oktobra meseca, ko g. Činklova najemnina izteče, mestu ostale in bode moralo mesto samo izpreminjati jih v travnike, kar še več stane. Dr. Ahačičev nasvet pri glasovanji pade z 9 (narodnimi) proti 13 glasom. Nasvet odsekov se s 13 proti 9 glasi sprejme. — G. Bürger poroča, da ima mesto mnogo starih posód, mér in vag, katere hoče prodati. G. Regali predlaga, naj se izmej teh stare zgodovinsko spominske mere in posode deželnemu muzeju izroče. Bürgerjev in Regalijev predlog se potem sprejmeta. — Poročila in nasveti šolske sekcije o raznih računih se brez debate potrdijo.

Dr. Keesbacher poroča o reformah v mestnej ubožnej hiši na karlovškej cesti. V

tej hiši je v vsem skup 105 osob. Manjka pa vsega, dovoljne hrane, postrežbe, čistenja. On v imenu odseka predlaga, naj se še en strežaj in še dve strežajki nastavijo, katerim se naroči za čistoto skrbeti; dalje naj se naredita dve sobi za bolne, mestnemu zdravniku pa naj se ukaže bolj pogosto (vsak dan) to ubožno hišo obiskavati; dalje naj se najame vrt zraven hiše za ubožne. G. Regali vpraša, kako je svet nad ubožno hišo, ki je nekdanj mesten bil, v last g. Samasi prišel. On je za to, da se cela stvar odloži in čez en mesec sklene. Dr. Bleiweis meni, da sotežave in nadloge v ubožnej hiši tako stare, kakor hiša. Zato podpira predloge odsekov. Stvar bode, pravi, stala 200 gold. pa bode potem vsaj mogoče tem ubožnim ljudem živeti ne segniti v hiši. Zato on nij za odlašanje. G. Potočnik je tudi zoper odlašanje. Prišla bo na dnevnem redu našem točka o kopališči. Tam se terjja 10.000 gold. za zdravje. Tu pa se terjja malo za reveže. Zato podpira. G. Horaku se zdi, da je poročevalec dr. Keesbacher vendar prečrno slikal ubožno hišo. Do kaz, da ne žive ubožni tako silno slabo je to, da vsi jako dolgo žive in umreti nečejo. Dosti stanovanj je po predmestjih, ki so še menj čista. Sicer pa je tudi on za te reforme. G. Kljun se strinja z odborovimi nasveti. Le omenja razloček ljubljanske hranilnice od te ubožne hiše in odbija dotično mesto v poročilu. — Govorita še gosp. Kaltenegger in dr. Bleiweis, potem končuje poročevalec, in nazadnje se odsekov predlog sprejme.

— (Bismark) si je velicega in neizmerno nevarnega sovražnika na glavo nakopal s svojo zadnjo izjavo za Rusijo, — „Laibacher Tagblatt“ mu je na konci izre zanege uvodnega članka v petek večer prijateljstvo odpovedal. Ljuto se je učeni „tagblattar“ zagrozil na „kalt egoistische Politik Deutschlands“ ter se zavil v proroški plašč, iz katerega msteri Germaniji žuga, kako se bode njena politika še maščevala necega dne, ko se bode veliki mogočni sosed Rus v orijentu utrdil in ne bode več nemškega prijateljstva potreboval. V Berlinu se jim bode gotovo koža ježila, kadar bodo brali žuganja tega proroča. Sicer se pa „Tagblatt“ tudi hrabro ob prsi potrkja in pravi, da bode v sebi moči našel — in ta „in uns“ je razprtimi črkami tiskan —, da pojde v boj zoper „panslavistična žuganja!“ Naprej, v boj, k orožju, junaci nemškutarstva!

— (Slovensko gledališče.) Denes nedeljo 24. t. m. se bode predstavljala drugokrat burka z izvornim petjem v 4. dejanjih „Robert in Bertram“. Ker je občinstvo to predpustno predstavo zaradi lepega petja prvokrat močno hvalilo in zahtevalo, da se ponavlja, zato je dramatično društvo ustreglo občnej želji.

— (V Idrijo) je imenovan za rudarskega zdravnika g. dr. J. Baaz. — Možu nij čestitati, da v teh razmerah, kakor so, pride — v Idrijo.

— (Iz predporotnega sodišča.) Pred ljubljanskimi porotniki se je 21. februarja imel zagovarjati Jakob Čebul iz Trzina, do Izén, da je ropal. Decembra meseca lanskega leta je namreč pil z Janezom Boržem in drugimi fantini. Ko je Borž pijan s Čebulom domov šel, pravi, da ga je poslednji z eno roko oklenil, z drugo mu 7 gld. in neke krajcarje vzel. Borž je prisegel. Vendar, ker družih prič nij bilo, ta pa je bil pijan, sodili so porotniki

vsled zagovora dr. Ahačičevega, da dejanje nij dokazano, zato so Čebula nekriivega izpoznali.

— (Rokodelsko društvo v Žavcu) napravi dne 24. svečana t. l. v gostilni gospe Julije Zuža (Kolenc) veselico s plesom, h kateri uljudno vabi odbor.

— (Požar.) Dne 18. t. m. proti noči je pogorel lep, 12 štantov velik, še ne star kozolec posestnika Janeza Urbanije, po domače Kocja z Drtiške gorice. Na vpitje, da gori in na plat zvona bitje je hipoma priteklo iz okolice veliko ljudij na pogorišče. Tudi brizgalnico je pripeljal iz Moravč posestnik Martin Oblak.

— (Vreme v Gorici.) „Soča“ piše: „Vreme imamo zdaj v Gorici popolnem pomladansko; — sicer je bila vsa letošnja zima takoprijetna, kakoršne nij bilo uže dolgo let. Trte so uže skoro povsod obrezane in večinoma tudi povezane; v zavetjih na solčnih krajih videli smo uže precej visok grah; mandeljovo, breskvino in drugo rano popje se je jelo napanjati. Ne samo v Krojni, katera je znana zaradi zgodnjega cvetja, ampak tudi drugod je razvilo gorko solnce uže mnogo pomladanskih cvetic. Zemlja je celo zimo suha ostala in trtorejci tolmačijo to v svojo korist. Večinoma pa se kmetovalci vendar ne vesele prezgodnje toplote, ker se bojé, da ne bi pozneje, kadar narava uže ozeleni, zopet nastopili mrzli dnevi. Marcij in april sta v tem oziru še prav nevarna meseca in lani nas je celo maj „kojnjal“.

— („Jugoslovanski Stenograf“) prinaša v 2. broji III. tečaja članek „Stenografija in pedagogija“, potem razlaganje „debatnega pisma“ in razpravo „Vojska in mir“ od S—ca. V ličneje kamnotiskanej prilogi čitamo S. Jenkovo „Molitev“ sè stenografskimi slovi napisano in „Razpravo o slogu“ po Buffonu. Razven tega se tam nahajajo „komorni sigli“, katerih trebu v debatnem pismu ter še dve rubriki „Šala in zabava“ in „kulturno-historične stvari“. List se naroča pri uredništvu v Zagrebu, Petrinjska ulica broj 365. Na vse leto stoji 2 gl. 50 kr. in izhaja 20. dne vsacega meseca.

— (Iz Kamne gorice) se nam piše, da je tamošnji g. fajmošter Lovro Bernik pač bolán, ali umrl nij, kakor je „Slov.“ poročal in smo bili mi po njem ponatisnili.

Razne vesti.

* (Thierhier) še zdaj nij pri zavednosti in nij gotovo če bode ozdravel. Pravda proti Skrejšovskemu se bode torej do jeseni odložila, ker, če Thierhier tudi okreva, moral bode čez poletje v kako kopel iti, pravijo zdravniki.

* (Košček stekla v požiralniku) je nosil nekov bankir v Berlinu dve leti. Nekega dne je namreč pil pivo v gostilni in je čutil, da je s pijačo požrl majhen košček stekla. Nobeden zdravnik mu nij mogel pomagati proti vednemu kašlju, ki ga je kratko potem jel nadlegovati in mož je moral zbog bolečin v grlu popustiti službo rezervnega lajtnanta ter iti v bolnico. Vedno je imel mnogo trpeti in naposled je izza dveletne muke prišel v Avgusta-bolnico, kjer so ga s posebno skrbljivostjo počeli lečiti zdravniki. Naposled se mu je zunaj na prsih napravila velika rana, ki se je gnojila, in nekega dne je skrbnica zapazila v njej nekaj svetlega. Poklicali so zdravnika in temu se je posrečilo najti in vzeti iz rane košček stekla, ki si je bil tako naredil pot iz notranjega telesa. Bolnik zdaj vedno bolj okreva in se je nadejati, da kmalu popolnem ozdravi.

Zahvala.

Prijetna dolžnost me veže, da se slavnemu zavarovalnemu društvu **c. kr. priv. „Riunione Adriatica di Sicurtà“ v Trstu**

zahvalim na nagelj in točnej likvidaciji ter izplačitvi velike škode, katera je dne 29. jan. t. l. po požaru zadela moja pivarno. Zahvalo javno izrekam tudi glavnemu zastopniku omenjenega zavarovalnega zavoda, gosp. **Ivanu Perdanu v Ljubljani**, katerega vsakemu, ki bi se hotel zavarovati, najtopleje priporočam.

V Laškem trgu, dne 20. februarja 1878.

Jul. Lariš, lastnik pivarne.

(60)

UMRJI V LJUBLJANI
od 19. do 20. febr. 1878:
Ludmila Girkelbach, krojača otrok, 21, v Florjanskih ulicah št. 31, za otrp-
nemem pnuč. — Simon Pesjak, hišni
pisarstnik in trgovac, 61 l., v Krížev-
niških ulicah št. 6, za kapjo. — Marija
Medic, sedlarjeva vdova, 72 l., na sv.
Jakoba trgu št. 8, za kapjo. — Marija
Mrak, postrežnica otrok, 7 m., na so-
darskega stena št. 4, za božjanjo.

Dunajska borza 23. februarja.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	63 gld. 10	kr
Enotni drž. dolg v srebru	67	30
Zlata renta	74	45
1860 drž. posojilo	111	—

Akcije narodne banke	79	—
Kreditne akcije	230	25
London	119	10
Napol.	9	52 1/2
C. kr. cekini	5	63
Srebrvo	107	10
Državne marke	58	65

Svilorejec prodaje 40 lotov zdravega

svilnega semena
ali jajčic, domače (milaneške fele industrijalnega nečističnega dea) rumeno-pomarančne barve po 2 gold. Več o tem pri **Jožefu Pohlinu**, v Metliki. (59-2) Za pošiljanje je ta mesec najugodnejši.

Prūscherjev muzej

v deželne redute dvorani je videti samo še osem dnij.

Nova razstava.
Izrez kámena in zadnji trenotki Napoleona III. v Chislehurstu na Angleškem. Izvrtstvo ponarejena podoba razcesarja leži na otomani borača se se smrtjo. Muzej je odraščeni odprt vsak dan od 9. ure z jutra do 9. ure z večera. Na mnogostranske želje sem 2 dni, t. j. vtorek 26. t. m. in petek prvega marcija odmenil ves dan izključno in samo damam. Vstopnina 20 kr. S poštovanjem (61) **H. Prūscher.**

Izurjen slovenskega jezika popolnem zmožen

koncipijent
dobi takoj službo pri advokatu **Dr. Gvidonu Srebre**, v Brežicah (Rann). (56-3)

25 gld.
plesna ali salon-obleka pri **M. Neumannu**, v Ljubljani, v Lukmanovej hiši. (22-8)

Dr. A. Plenka „Anticatarrhicum“ proti vsakemu náhodu sliznih mren
za otroke in odrasle ljudi. (Z n. v. c. kr. patentom od 28. marcija 1861. l. zavarovano proti ponarejanji.)
Ta čaj, prirejen na znanstvenem temelji od najbolj zdravilnih zelišč in korenin, izvrstno deluje pri vseh náhodih sliznih mren v krljtu, v sapniku in njega vejah, v pljučih, v želodeci in črevih, vrlo pomaga pri kataru v mehurju, v maternici ter nje nožnici, tudi ublažuje okrepiljujoč in kri čistječ.
Dobiti je v Ljubljani: lekarna g. E. Birschtza; v Gradci: lekarna „zum Mohren“ g. A. Nedweda, Murplatz, in lekarna g. J. Eichlerja, Leonhardstrasse. — Dalje v Mariboru: lekarna g. W. Königa; v Radgoni: lekarna g. C. Andrieua; v Leobnu: lekarna g. Karla Filipeka; v Celovcu: lekarna g. Birnbacherja. (405-8)

Jetika je ozdravljiva! Radgostski univerzalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtilčki, priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučih, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnice in proti začenjajočej se pljučnici!

Veliko število priznanskih pisem razpolaga se v prepričanje.

Javne zahvale.

Vaše blagorodje! Bodite tako dobri ter mi izvolite poslati naslednja mnogo slavljena zdravila sè poštanim povzetjem: 1 zavitek univerzalnega čaja in 3 steklenice rožnovske čutniške esencije.

Sè poštovanjem **Anton Hejbal**, župnik. Vlkoš pri Prerovu (Moravska).

Vaše blagorodje! Vsled Vašega mi poslanega radgostskega univerzalnega čaja ozdravil sem popolnem v devetih dnevih svoje trimesečne bolečine želodskega kataru, čutim se zdravega, imam dober tek in vam izrekam zato, gospod lekar, svojo najsrčnejšo zahvalo. **Josip Kramarič**, stotnik. Ogulin na Hrvatskem, 7. oktobra 1875.

Gospodu lekarnarju Seichertu v kopelji Rožnov!
Akoprem hvala B. gu nijsem tako bolan kakor poprej, ker morem zopet svoja opravila opravljati, vendar nečem biti brez Vaših izkušenih zdravil, brez katerih bi letošnje zime skoro ne bil preživel. Po mojej zadnje bolezn čutim zjutraj časi še nekako suho grlo in tudi me močno peče v prsih, ko pa Vaš čaj pijem in rabim Vaše celtilčke, mi je takoj bolje. Ker sem obe zdravili že porabil, blagovolite mi poslati po poštmem povzetku 2 paketa radgostskega univerzalnega čaja in 6 škatljic rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov. Z najodličnejšim spoštovanjem ostajem Vašemu blagorodju udani

Hubert Zelinka, župnik v Obietovu pri Zdaru (na Moravskem).

Blagorodnemu gospodu lekarnarju J. Seichertu v Rožnov!

Izvolite mi zopet sè poštanim povzetjem poslati 10 škatljic Vaših izkušenih „rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov“, kajti ti celtilčki mojej soprogi na izvrsten način lajšajo kašelj, ki jo uže od zime muči, in proti kateremu se ne mogó sedaj rabiti nobedna druga sredstva — osobito nobedni opijati. Zatega delj trebam večje zaloge, ker mi bode prejšnja pošiljatev kmalu pošla. S poštovanjem se priporočujoč **Med. & Chir. dr. J. Matoušek**, mestni zdravnik. Ousti n/o (Češka), dne 5. septembra 1876.

Gospodu lekarnarju J. Seichertu v Rožnov!

Bodite tako prijaznljivi, da mi pošljete še 3 zavitke svojega izvrstnega radgostskega čaja in 1 škatljico rožnovskih celtilčkov, in to s poštanim povzetjem v Dobričan — Trnovan. S poštovanjem **grofica Kristina Rummerskirch**. Od tega po zdravniške razloži in predpisih pripravljene čaj veljá za 14dnevno rabo pripravljen paket z nakazom o rabi 1 gold. av. velj. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebej.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se **jedino** le v lekarni **J. Seichertu v Rožnovi** (na Moravskem) in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštmem povzetku.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: **W. Mayr v Ljubljani**, **A. Beinitz v Celovci**, **W. König, gradsko predmestje, v Mariboru**, **Anton Nedwed „zum Mohren“ in Milosrdniška lekarna v Gradci**, in **S. Mittelbach v Zagrebu**.

Rožnovska čutniška esencija, hitro in stalno deluje zoper trganje, prehlad, čutniško in mišično slabost vsake vrste. Originalna steklenica 70 kr. av. velj., za kolek in zavojbo 10 kr. več. **Prava** se dohode **jedino direktno** iz lekarne v Rožnovi (Moravska). (377-9)

Rožnovsko mazilo za ožebó, ki vsako, tudi zastarano ozeblino izceli naglo in gotovo. Lonček 50 kr., za kolek in povitek 10 kr. več.

Pravo se more dobiti **jedino neposredno** iz lekarne v Rožnovi (Moravska).

Naznanilo.

Kupivši velikansk rudnik **Alpaca-srebra** v Abisiniji (v Afriki) za prav nizko ceno, ter postavivši v svojej tovarni 63 novih parnih strojev, s katerimi moremo mnogo plačila, ki bi ga sicer imeli dati delavcem, prihraniti, dobili smo zdaj dobro priliko, da moremo po sedaj prodajati svoje po vsem svetu slavljene izdelke od **Alpaca-srebra** za 32% cenejše, boljše in lepše. Vsakdo pač vé, da naše **Alpaca-srebro** nikoli ne izgubi svoje srebrne barve, in da se ga celo najhujša kiselina ne prime, **kar pismeno garantujemo.**

Znižane cene.

	Prej.	Zdaj.
6 kom. Alpaca-srebrnih žlic za kavo	gl. 1.20, 1.60, 2.—, 2.60	gl. —.85, 1.15, 1.40, 1.80
6 „jedila“	gl. 2.—, 2.60, 3.40, 5.—, 6.—	gl. 1.40, 1.80, 2.30, 3.40, 4.—
1 velika Alpaca-srebrna žlica za juho	gl. 1.50, 2.40, 2.90, 4.—, 5.—	gl. 1.—, 1.60, 2.50, 3.40
1 „mleko“	gl. 1.—, 1.45, 2.30, 3.20, 4.—	gl. —.70, 1.—, 1.60, 2.10, 2.60
6 parov jedal, nož in vilice, z ostrinami od angl.	gl. 4.50, 5.30, 6.80, 7.50, 9.—	gl. 3.10, 3.70, 4.40, 5.—, 6.20
6 parov jedal, nož in vilice, z ostrinami od angl. jekla in z ročajji od Alp.-srebr	gl. 3.50, 4.80, 5.50, 6.95	gl. 2.40, 3.20, 3.80, 4.75

Poleg tega elegantni svečniki, par po gld. 1.—, 2.—, 2.50, 3.—; zdelice po kr. 50, 75, 80, gld. 1.—, 1.40; majolke za kavo ali čaj po gld. 2.—, 2.50, 3.—, 4.—; svečniki z roči, par po gld. 8.50, 10.50, 14.—, 20.—; saharne pišice po gld. 2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; saharne sipnice po kr. 60, 75, 90, gld. 1.—; sklenice za kis in oje po gld. 2.50, 3.80, 4.25, 6.—; pišice za surovo maslo po kr. 95, gld. 1.70, 2.80, 3.25, 4.— ter še mnogobrojni izdelki; vse za 32% cenejše nego do slej.

Naročbe v provinco točno s povzetjem izvršuje

Metallwaaren-Fabrik von Blau & Kann
Wien, Babenbergerstrasse Nr. 1. (38-4)